

Multi Graeci Socratem virum doctum atque sapientem habuerunt.

Nonnulli etiam putaverunt (eo) neminem doctiorem atque sapientiorem esse. Hanc sententiam verbis/dictis oraculi Pythici/Delphici firmaverunt. Cum enim amicus Socratis Apollinem/deum Delphicum interrogavisset, quis doctissimus atque sapientissimus omnium hominum esset, ille respondit: „Nemo sapientior Socrate (est).“

Socrates primus philosophorum/inter philosophos conatus est intimas causas vitae humanae scrutari/investigare. Itaque multum in foro versatus est/ forum frequentavit et cum nobilibus, divitissimis atque pauperrimis, quos convenit, collocutus est/disputavit. Aliquando intellexit Xenophontem quendam cum Aspasia uxore vehementer concertare/altercari. Xenophonte absente Socrates ex Aspasia quaesivit: „Dic, uxor Xenophontis, si vicina tua maiorem atque commodiorem curru vehatur quam tu, nonne currum eius malis quam tuum?“ Aspasia confessa est: „Currum eius.“ Socrates „Si“ inquit „ei pulchriores vestes et carius ornamentum gemmarum sint, nonne illius res malis quam tuas?“ Nunc Aspasia dixit: „(Res) illius.“ Tum Socrates „Si“ inquit „ei melior vir sit, nonne virum/maritum illius malis?“ Nunc Aspasia erubuit, tacuit et oculos in terram demisit/defixit. Aspasia absente Socrates postea simillimum sermonem cum Xenophonte habuit. Cum Socrates ex eo quaereret, hicne Aspasia aut uxorem vicini mallet, Xenophon quoque tacuit, sicut/item ac Aspasia antea tacuerat. Postquam Socrates deinde Aspasia advocavit, coniuges/Xenophontem uxoremque aspexit et (intuens) acriter/graviter/fortiter dixit: „Cum uterque vestrum mihi responsum ad id, quod solum audire volueram, non dederit, ego vobis dicam, quod uterque sentit/cogitat / quid uterque ... sentiat/cogitet. Tu enim, uxor, optimum virum habere vis/petis/cupis, atque tu, Xenophon, optimam uxorem habere vis/petis/cupis.

Si igitur id non impetratis, ne mortalium ullus vir aut ulla uxor melior sit, profecto semper ea/eos petetis, quae/quos multis (e) partibus/longe optima/optimos putetis.